

Samningur

137

milli stjórnarráðs Íslands og gufuskipafjelags Björgvinjar um gufuskipaferðir milli Austur- og Vestur-Noregs, Færeyja og umhverfis Ísland.

1. gr.

Gufuskipafjelag Björgvinjar skuldbindur sig með samningi þessum til að halda uppi gufuskipaferðum frá Austur- og Vestur-Noregi, um Færeyjar og umhverfis Ísland.

Ferðir árlega skulu vera 19, með 14 daga millibili mánuðina apríl til október, að báðum meðtöldum, og mánaðarlega frá byrjun nóvember til marsloka, samkvæmt hjálagðri áætlun, u dirritaðri f. h. Gufuskipafjelags Björgvinjar af Kr. Lehmkuhl, dags. 2. ágúst 1913, með þessum breytingum:

Á þriðju og fjórðu vetrarferð (í janúar- og febrúarmánuðum) verður sú breyting, að skipin, eftir viðkomu sína á Ísafirði, halda áfram norður og austur um landið með viðkomum í janúarmánuði á Steingrímsfirði, Akureyri, Húsavík og Seyðisfirði, en í febrúarmánuði á Steingrímsfirði, Akureyri, Húsavík, Vopnafirði og Eskifirði.

Í sumarferðunum, B 4, B 6, B 8, og B 10, frá Reykjavík til Noregs, skulu viðkomur vera á Seyðisfirði í stað Fáskrúðsfjarðar.

Í öllum sumarferðunum norður um land skal Hólmavík í Steingrímsfirði vera viðkomustaður, þó með því skilyrði, að vitalýsing sje nægileg.

Í vetrarferðunum frá Noregi til Íslands, skal koma við á Seyðisfirði á undan Eskifirði.

Í sumarferðunum B 6 og A 9, skal Djúpivogur vera viðkomustaður í staðinn fyrir Fáskrúðsfjörð.

I sumarferðunum A 3, B 8 og A 9, skal viðkomustaður vera Reyðarfjörður fyrir Eskifjörð.

Í sumarferðunum B 6 og A 9, skal koma við á Þórshöfn í stað Vopnafjarðar.

Í sumarferðunum A 5 og A 9, frá Noregi til Íslands, skal Seyðisfirði viðbætt á áætlun sem viðkomustað.

2. gr.

Skipin skulu fylgja áætlun, eftir því sem þeim er frekast unt. Stærð þeirra og ferðhraði skal vera á móta eins og »Flóru«.

3. gr.

Skipin skulu hafa nægilegt farmrúm, og á fyrsta farrými hæfilega mörg herbergi fyrir farþega, og að auki haganlegt þriðja farrými. Þau skulu ávalt vera í gildu standi, með næga og góða skipshöfn. Allar skemdir á skipunum, skal þegar í stað lagfæra. Far- og farmgjöld skulu vera þau sömu sem nú eru. Ef breyta þarf einstöku gjöldum, áskilur fjelagið sjer að mega gjöra það, og enn fremur áskilur það sjer hæfilega aukaborgun fyrir vörur og farþega til og frá norskum viðkomustöðum fyrir norðan Björgvin og sunnan Stavanger.

4. gr.

Ef farartálmi verður af sjóþjóni eða á annan hátt, skulu jafngóð skip, svo fljótt sem unt er, taka upp ferðirnar. Ef nothæf skip fást eigi og ferð fellur niður, ber að draga frá þóknuninni það, sem henni svarar.

Þó skal enginn frádráttur fyrir byrjaða ferð.

5. gr.

Á íslenskum höfnum ber að afhenda póstin tafarlaust eftir komu skipanna til póstafgreiðslunnar eða brjefhirðingarinnar á staðnum, án sjerstakrar borgunar til fjelagsins, og á fjelagið sömuleiðis að sækja póstin í land við brottför skipsins. Póstflutningsskylda fjelagsins, er það fær þá einu borgun fyrir af Íslands hálfu, er um getur í 9. gr. þessa samnings, nær einnig til alls póstflutnings hafna milli á Íslandi hvort heldur er innlátinn eða aðkominn. Engar skyldur hefir fjelagið, að því er snertir váttrygging póstsins.

6. gr.

Á skipunum skulu vera trygg og nægileg rúm til geymslu og afgreiðslu póstsendinga. Allar póstsendingar, sem í skipum eru, skal afhenda á rjettum stað. Skipin eru ekki skyld að flytja verðpóst nema í innsigliðum pokum og því ekki einstakar verð- eða ábyrgðarsendingar.

7. gr.

Starfsmenn póststjórnar og póstmenn, sem sýna skilríki fyrir stöðu sinni, fá ókeypis far með skipunum þegar þeir ferðast í pósterindum. Póstplögg flytjast einnig gjaldlaust.

Skipstjórar og stýrimenn skulu, eftir megni, gjalda varhuga við, að póstur flytjist með skipunum, sem ekki hefir gengið gegn um hendur póststjórnarinnar.

8. gr.

Fjelagið skal bera skaða þann og útgjöld (t. a. m. ef aukaferðir þarf að gera með póstflutning), sem hið opinbera kynni að verða fyrir vegna atvika, sem stjórn fjelagsins, skipstjórar, skipverjar eða aðrir í fjelagsins þjónustu hafa orðið valdandi, annaðhvort af ásettu ráði eða varúðarleysi sem þeim verður gefin sök á, þó ekki fram yfir það, sem skipsverð og farmgjöld hrökkva til.

9. gr.

137

Fyrir ferðir þessar skal fjelagið, sem þóknun fyrir póstflutninginn fá greiddar árlega úr landssjóði 30,000 kr. er útborgist mánaðarlega.

10. gr.

Sje samningur þessi rofinn af fjelagsins hálfu, hefir stjórnarráðið rjett til að slíta honum þegar í stað. Sje aðeins um lítilvæg brot að ræða, getur stjórnarráðið ákveðið að fjelagið skuli greiða hæfilegar bætur.

11. gr.

Fjelagið ber ekki ábyrgð samkvæmt samningi þessum þó að ferðir stöðvist eða þeim seinki vegna þess að skipshöfnin eða fólk það, sem annast fermingu og affermingu gjörir alment verkfall.

Fjelagið skal heldur ekki svara fyrir stöðvan og seinkan skipa, sem stafa af kolaverkfalli eða útflutningsbanni í Englandi, nema fjelagið hafi sýnt vanrækt í því að útbúa sig með venjulegar byrgðir.

Þóknun fyrir ferðir þær, sem burt falla af þessum ástæðum, greiðist þó eigi, hvernig sem ástæðunum að öðru leyti hefir verið varið.

Ef ágreiningur verður um samning þenna, svo og um það, hvort stjórnarráð Íslands hafi heimild til að rjúfa hann af ástæðum þeim, sem tiltekna eru í þessari grein, skal skera úr samkvæmt þeim gjörðarákvæðum, sem tekin eru fram í samningi fjelagsins við atvinnuráðuneytið norska um sömu gufuskípaferðir, þó að sjálfsögðu þannig, að samningsaðilar hjer verða stjórnarráð Íslands og fjelagið.

12. gr.

Samningur þessi gildir í 2 ár frá 1. apríl 1914 að telja.

Það skal tekið fram, að enda þótt fjelagið hafi ekki sjeð sjer fært að taka fyllilega til greina óskir stjórnarráðs Íslands um að komið verði við á Borðeyri, Blönduósi, eða Skagaströnd, í stað Hólmavíkur í nokkrum ferðum, hefir það samt lofað að láta skipstjóra sína rannsaka, hvort breyting þessi sje framkvæmanleg. Ef fjelagið að því búnu álitur óhætt að skifta þannig til, verður það gjört, og skal athugasemd um þetta sett í ferðaáætlun skipanna.

Fjelagið geymir sjer rjett til að sleppa viðkomum í Færeyjum að meiru eða minna leyti.

Samningur þessi gengur í gildi, þegar samskonar samningur milli fjelagsins og hinnar norsku stjórnar hefir hlotið samþykki Stórpingsins.

p. t. Christiania, 24. október 1913.

Fyrir stjórnarráð Íslands.

H. Hafstein.

Jón Krabbe.

pr. »Gufuskípaþjelag Björgvinjar«.

Kr. Lehmkuhl.